

Нова правдива дорога життя

Близькі дні сповнення всякого видіння пророчого. Бо вже не залишиться марним ніяке видіння пророче, і жодне пророкування не буде неправдивим у домі Ізраїлевім. Бо Я Господь, Я говорю; і слово, яке Я говорю, сповниться, і не буде відкладене; у ваші дні, бунтівний доме (християнство теперішнє – С.Б.), Я прорік слово, і виконаю його,— говорить Господь Бог (Єз 12,23-25)

Розумні зрозуміють!

Ото сьогодні настав той час, коли виконуються всі видіння пророчі. Бог же є Дух Святий, і якщо говорить, то говорить через уста Своїх пророків. Бог від початку сповістив через Своїх пророків, що має бути вкінці, і те, що пообіцяв, Він здійснює в наші дні життя. Як написано: «Не залишилося невиконаним жодне слово з усіх добрих слів, які Господь говорив дому Ізраїлевому; все збулося» (Нав 21,45). Багато людей, читаючи святу Божу книгу – Біблію, не розуміють пророчих слів, плутаються, блудять і викривлено тлумачать, бо їм не дано згори від Бога знання. Наприклад: як дочитаються до слова «Ізраїль», то думають і пояснюють, що воно стосується жидів*, але хто «з'їв» книгу Господню, той знає, що слово це означає і християнський світ. Бо так написано: «І буде Він освяченням і каменем спотикання, і скелею спокуси для обох домів Ізраїлю, петлею і сіткою для жителів Єрусалима» (Іс 8,14).

Всі старозавітні пророки писали про Христа Ісуса, але Його народ Божий (народ жидівський) не пізнав, не прийняв і не увірував, а ще й розіп'яв. А що ж робить тепер Християнський народ? Чи пізнав Його? Чи прийняв Його? Чи увірував у Нього? Ні. Не пізнав, не прийняв і не увірував. А це тому, щоб ніхто не хвалився, а щоб обидва народи, – як жидівський, так і християнський – розкаялися і примирилися.

Бог – не тільки жидівський чи християнський. Бог є Богом усіх народів. «Бо Писання говорить: «Усякий, хто вірує в Нього, не осоромиться». Тут немає різниці між юдеєм та елліном, Він Бог Господь усіх, багатий для всіх, хто прикликає Його. Бо «всякий, хто покличе ім'я Господнє, спасеться» (Рим 10,11-12). Далі святий апостол, пророк Божий Павло пише: «Не відкинув Бог людей своїх (жидів – С.Б.), яких раніше знав [...].

Отже, питаю: «Невже вони спіткнулися, щоб зовсім упасти?» Зовсім ні. Але від їхнього падіння спасіння язичникам, щоб викликати в них ревності. Якщо ж падіння їхнє — багатство світові і занепад їхній — багатство язичникам, то тим більше повнота їхня. Вам кажу, язичникам (теперішнім язичницьким паперовим** християнам – С.Б.). Як апостол язичників, я прославляю служіння моє. Чи не збуджу ревностей у моїх рідних по плоті і чи не спасу декого з них? Бо якщо відторгнення їх є примирення світу, то чим буде прийняття їх, як не життям з мертвих?» (Рим 11,2.11-15 і далі до кінця глави).

Тож нема чого паперовим християнам вивищуватися і чванитися перед жидами: не пізнали Його ні одні, ні інші, і ніхто не може похвалитися. «Бо всіх Бог тримав у непокорі, щоб усіх помилувати» (Рим 11,32).

Читачеві і слухачеві треба знати, що нині настав День, Великий, Господній, і жиди – це жива наочна історія. Я не раз уже писав: те, що тепер є в світі – різні організації, різноманітні вигадки: машини, гази, спорти, моди і все-все, що тільки сьогодні є, те повинно бути. Нинішній світ називається злим, лукавим, перелюбним, такого поганого світу (устрою, порядку, правління) вже не буде ніколи на землі. Пророк Єремія голосить: «Ой горе! Страшний той день, не було такого нещасливого часу для Якова, але йому прийде рятунок». А Великий пророк і Господь наш Ісус Христос говорить: «Бо тоді буде велика скорбота, якої не було від початку світу донині і не буде» (Мф 24,21).

Сьогодні чи не цілий світ повстає проти жидів. Це все для того, щоб вони шукали не гешефтів і золота, а щоб шукали Бога, Бога Якового. Знайдуть же Його, як буде їм тісно; так бо говорить Бог устами Давида: «Буде кликати Мене, Я почую його; буду з ним у скорботі, визволю його і прославлю його» (Пс 90,15). «[...] Господь із вами, коли ви з Ним; і якщо будете шукати Його, Він буде знайдений вами; якщо ж залишите Його, Він залишить вас. Багато днів Ізраїль *буде* без Бога істинного, і без священника, який вчить, і без закону; але коли він повернеться у скруті своїй до Господа Бога Ізраїлевого і знайде Його, Він дасть їм знайти Себе» (2 Пар 15,2-4).

Господь наш Ісус Христос закінчує вибір Своїх із цього поганого, так званого християнського, світу й обертається до жидів заради їхніх отців Авраама, Ісаака і Якова, яким поклявся Собою. У теперішній час, коли хто шукає Бога і знаходить Його, то виходить із тих диявольських організацій, бо вважає те все непотрібним, гидким і мерзотою, й ідолопоклонством. Тоді такого чоловіка чи жінку називають безбожником-комуністом. Того всього навчають так звані пастирі, – духовні отці розмаїтих церков; думають ще обманом своїм жити. Але не буде так, як було, – тепер настав День воздаянь за ділами.

Як видно, Господь вибрав Собі останок із язичників (із християн): «Бо я не хочу, щоб ви, браття, не знали цієї таємниці (щоб не були самі в собі мудримися –

С.Б.), — щоб ви не думали про себе, — що засліплення Ізраїлю сталося частково, доки не ввійде повна кількість язичників» (Рим 11,25). Як же Бог обертається до жидів? Бог говорить: «Кого Я люблю, тих викриваю і караю. Отже, будь ревним і покайся» (Одрк 3,19). «Бо кого любить Господь, того карає і ласкавий до того, як батько до сина свого» (Притч 3,12). «[...] Сину мій, не нехтуй покаранням Господнім і не сумуй, коли він викриває тебе, бо Господь, кого любить, того карає; б'є кожного сина, якого приймає» (Євр 12,5-6). Сьогодні майже всі народи на світі стають проти жидів, і жиди, хоч би й не хотіли, то мусять обернутися до Бога, і шукати Його, і знайдуть Його. Уже шукають Його, бо хочуть переглянути ті акти, що засудили на смерть Помазаника Ісуса. Як же стануть пильно переглядати акти страти Ісуса, то є певна надія, що виправдають Його тепер. «Виправдають» значить: приймуть Його, визнають Його Месією, Царем своїм. Отоді буде воскресіння з мертвих, сповниться слово апостола Павла: «[...] якщо відторгнення їх є примирення світу, то чим буде прийняття їх, як не життям з мертвих?».

Жиди є живою наглядною історією, бо жиди були спочатку Божим народом. Від жидів – пророки, від жидів – наш Спаситель і Господь Ісус Христос. Бог наш ні з ким не радиться – робить Сам, що хоче. А робить лише те, що визначив через Своїх слуг, для того, щоб Його слуги, тобто ми, не були посоромлені. Якщо розчина – свята, то такий і заміс, так само: коли корінь – святий, то таке ж і віття. Не жиди придуть до поган (язичників, олімпійських ігрищ), а погани – до жидів; не гілка коріння носить, а корінь – гілку. «Бо не той юдей, хто має такий вигляд, і не те обрізання, що зовні, на тілі; але той юдей, хто в *душі* такий, і те обрізання, яке в серці, за духом, а не за буквою: йому і похвала не від людей, але від Бога» (Рим 2,28-29).

Люди світу цього не знають правдивого Вічного Бога, не знають вони і нас, свідків Божих. Коли би знали Бога, то знали би і нас. Ми не дивуємося і не гніваємося на різних писак із «Нової доби» та інших газет, які нас ганьблять різноманітними словами, вважають нас за ніщо, за сміття. Але ми, свідки Божі, за них Бога молимо і говоримо: «Отче Небесний, прости їм, бо вони не відають, що роблять».

Була сівба, тепер настали жнива; що хто сів, те буде й пожинати. Так судив Бог. Божий суд – справедливий; Бог воздає кожному чоловікові за ділами його. Ба більше воздає Бог тому, хто йде попереду і каже: «я – світло». А святий Іван мовить: «І ось благовістя, яке ми чули від Нього і звіщаємо вам: Бог є світло, і немає в Ньому ніякої темряви» (1 Ін 1,5). Інший свідок Божий Давид говорить: «Закон Твій — світильник для ніг моїх і світло на стежках моїх» (Пс 118,105). А ім'я Його (Боже) зветься Слово Боже. Слово Боже є Бог; а слово людей цього лихого світу – диявол. Роздивімося і розсудімо! Слово-Бог усюди і всім каже: «Люби іншого, як себе самого». Слово людей цього світу в усіх газетах, журналах і книгах не каже: «Люби

іншого, як себе самого», а сіє ворожнечу, як не національну, то класову, або релігійну, – це робота диявола, бога цього зігнилого лихого світу.

Свідок Божий Даниїл пише: «Потім сядуть судді і відберуть у нього владу губити і знищувати до кінця» (Дан 7,26). Інший свідок Божий Іван описує: «І побачив я великий білий престіл і Того, хто сидить на ньому, від лиця Якого втікали небо і земля, і не знайшлося їм місця. І побачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і книги розкриті були, й інша книга розкрита, яка є Книга Життя; і судимі були мертві за написаним у книгах, згідно з ділами своїми» (Одрк 20,11-12). Ми, свідки Божі, оживши з мертвих, бачимо: від чого йде загибель. Погибель іде від цього людського слова - світла. Всякий писака називає себе світлом; понаписували і пишуть розмаїтими мовами під різними назвами величезну кількість книжок, журналів, газет і всього іншого, а все вороже, національно, класово, релігійно і патріотично; (ідіотично) молодь те читає, тим заряджається і йде на загибель – у тюрми; а тюрма (в'язниця) є розсадником зла. Тепер розсудімо: хто винен? Винні ті, що себе називають світлом, а сіють (пишуть) темряву, ненависть одне до одного, нацьковують народ на народ, державу на державу, партію на партію.

Погляньте сюди: всяку гидоту, мерзоту, облуду, все, що жене до загибелі, назвали і називають святом. Наприклад: «Всі на свято на Білій горі!» Свято дитини, свято матері, свято молочарні, інші й інші, всі такі свята переписати – в мене часу нема. Роздумаймо: що в тих святах є святого? Немає нічогосінько святого, доброго! Одна гидота, музика, пияцтво, перелюб, обман, безчинство, душоубство – бійки, суди, стогін, сльози, в'язниці і ціле пекло. Але там є і порядні люди, влада, учителі, духівництво, які роблять свято, і ждуть, що хтось їм прийде, зробить порядок. І те робиться в усіх краях і державах. Ми не дивуємося, що таке робиться в Азії в народів неосвічених, некультурних. Але нащо ж воно робиться ось тут, у нас, адже скрізь стоять хрести: і на дорогах, і на головах, і на грудях, і в кутках, і на столах, і на вікнах, – і скрізь, де не глянь. Ще й називається християнством! Де ж у вас той Христос? Хіба ж Він у тих хрестах? Він так не вчив, ніде того немає написано в Святому Письмі. Схаменіться люди і покайтеся, читайте Євангеліє. Лишень не читайте так, як дочиталися п'ятдесятники, що зовсім подуріли і танцюють, бо дочиталися до того, що покидали, порвали Біблії. Відкинули Слово Боже, то Бог одібрав їм розум!

Служитель Божий Давид таврує: «Попадали народи в яму, яку викопали, в сітці, яку потай поставили, заплуталася нога їхня. Пізнається Господь за судом Його, який Він звершує: нечестивець заплутався у ділах рук своїх. Нехай зійдуть грішники в пекло — всі народи, що забувають Бога. Бо не назавжди буде забутий убогий, надія покривджених не загине. Встань, Господи, щоб не підносилося

людина, нехай перед лицем Твоїм приймуть суд усі народи. Постав, Господи, над ними страх Твій, щоб зрозуміли народи, що вони тільки люди» (Пс 9,16-21).

Видавець і редактор *Стефан Бохонюк*

*Жиди – читай: євреї.

**Паперові християни – такі, що вважають себе християнами, але насправді, за своєю суттю, не є ними.